№ 160 (492) Rok III. Warszawa, 20 lipca 1922 r.

DZIENNIK KOMISARJATU RZĄDU NA M. ST. WARSZAWĘ

WYCHODZI CODZIENNIE Z WYJĄTKIEM ŚWIĄT I NIEDZIEL.

Ogłoszenia: a) Instytucji państwowych i komunalnych mk. 200 za wiersz nonparelu. b) Instytucji i osób prywatnych 250 mk. za wiersz nonp. pierwszy raz; za każdy następny raz 25 proc. ustępstwa. c) Trzykrotne ogłoszenie o zgubieniu paszportu wewnętrznego lub dowodu osobistego 500 mk. d) Trzykrotne ogłoszenie (do trzech wierszy o zgubieniu wszelkich innych dokumentów 800 mk. Szerokość wiersza wynosi 25 liter.

Prenumerata: Miesięcznie z dostarczaniem do domu 600 **mk.** Cena egzemplarza pojedynczego w redakcji **25 mk.**

Adres: Senatorska 12, (pałac Blanka) lewa oficyna, I-e piętro. Redakcja pokój № 38. Administracja pokój № 37. Telefon № 417-03.

Treść numeru 160-go.

ROZPORZĄDZENIE

Ministra Spraw Wewnętrznych.

z dnia 13 czerwca 1922 r.

wydane w porozumieniu z Ministrem Sprawiedliwości w przedmiecie wykonania ustawy o obowiązku zarządów gmin miejskich dostarczania pomieszczeń.

Na podstawie art. 26 ustawy z dnia 4 kwietnia 1922 r. o obowiązku zarządów gmin miejskich dostarczania pomieszczeń (D. U. R. P. № 33 poz. 264) zarządza się co następuje:

§ 1. Obowiązek dostarczania mieszkań przewidziany w ust. 1 art. 1. ustawy z dn. 4-go kwietnia 1922 roku o obowiązku zarządów gmin miejskich dostarczania pomieszczeń (Dz. U. R. P. № 33 poz. 264) ciąży także na zarządach tych gmin miejskich, które rządzą się ustawą z dn. 3 lipca 1896 r. (Dziennik ustaw i Rozp. Krajowych dla Król. Galicji i Lodomerji wraz z W. Ks. Krakowskiem—№ 51).

Osoby i instytucje, przewidziane w p. 1 art. 1 ustawy winny zgłoszenia wnosić o przydział mieszkania wyłącznie za pośrednictwem Ministerstwa Spraw Zagranicznych.

Zgodnie z przepisem p. 3 art. 1 ustawy tylko osoby, powołane do służby panstwowej w trybie mianowania, mają prawo do otrzymania mieszkania w drodze rekwizycji.

§ 2. Przez najem, podnajem i odstąpienie fikcyjne, o których mówi p. 6 art. 3 ustawy, należy rozumieć wszelkie działanie, mające na celu pozbawienie danego mieszkania lub jego części warunków, któreby dopuszczały rekwizycję np. przez fałszowanie meldunków, antydatowanie umów najmu lub podnajmu, przelewanie praw na podstawionego posiadacza i t. p.

§ 3. Za przyczynę, uzasadniającą zwłokę wprowadzenia się, przewidzianą p. 1 w art. 4 ustawy rozumieć należy poważne przeszkody, jak np. konieczność remontu, dezynfekcji, niemożność natychmiastowego sprowądzenia mebli, udowodnioną chorobę najmobiorcy lub członka rodziny żyjącego z nim we wspólnym gospodarstwie domowem i t. p.

§ 4. W mieszkaniach do 6 pokojów włącznie, o których wspomina p. 1 art. 5 ustawy, przedstawia się stosunek mieszkańców do ilości pokojów w następujący sposób:

1 osoba	ma	prawo	do	2	pokojów
2 osoby	mają	„	„	3	„
3 „	„	„	„	4	„
4 „	„	„	„	5	„
5 „	ma	„	„	6	„

W mieszkaniach zaś powyżej 6 pokojów na każdy pokój powyżej 6 liczy się po 2 osoby, tak, że napr. na:

7	pokojów	przypada	7 osób
8	„	„	9 „
9	„	„	11 „
10	„	„	13 „ i t. d.

W mieszkaniach, w których prócz najmobiorcy są sublokatorowie (p. 2 art. 5 ustawy) stosują się do części mieszkania zajętej przez najmobiorcę normy, ustalone w p. 1 art. 5 ustawy, zaś w części lokalu, zajętej przez sublokatorów, oblicza się ilość pokojów, według tego ile faktycznie podnajemcy tych pokojów zajmują z tem jednak ograniczeniem, iż ilość pokojów nie może przekraczać liczby osób sublokatorów.

§ 5. Postanowienia p. 5 art. 6 ustawy odnoszą się także do osób spełniających stałe obowiązki publiczne.

Fakt niezdatności do użytku mieszkań i pomieszczeń z powodu zniszczenia (p. 6 art. 6 ustawy) winien być udowodniony przez zaświadczenie powołanych do tego władz policyjno-budowlanych.

Mieszkania w budynkach wspomnianych w p. 9 art. 6 ustawy nie podlegają zajęciu tylko w tym razie, gdy są rzeczywiście zużytkowane na pomieszczenie pracowników danej instytucji. O ileby dane pomieszczenie z ważnych i uzasadnionych przyczyn nie mogło być objęte przez pracowników instytucji, zarząd gminy po zbadaniu przyczyn zwłoki może wyznaczyć stosowny termin do objęcia pomieszczenia, a po bezskutecznym upływie tegoż, przystąpić do zajęcia.

§ 6. Przy doręczaniu wszelkich orzeczeń zarządów gmin miejskich, wydanych na podstawie art. 8, jak również na podstawie innych artykułów ustawy z dnia 4-go kwietnia 1922 r. winny być odpowiednio zastosowane przepisy o doręczeniu skarg sądowych. wnoszonych do sądów pokoju względnie — powiatowych.

§ 7. **Wywiadowca, dokonując wywiadu (art. 9 ustawy), winien przybrać** w charakterze świadka rządcę lub administratora domu; o ile ich niema na miejscu,—dozorcę domu, lub w razie nieobecności tegoż jedną osobę dorosłą z najbliższych sąsiadów. Wywiadowca, stwierdzając istnienie warunków zajęcia mieszkania, względnie jego części, ma prawo żądać okazania ksiąg meldunkowych. Oględziny mają być dokonywane w sposób najmniej uciążliwy dla posiadaczy mieszkań, mogą się one odbywać latem od 9 rano do 8 wieczór, zimą od 9 rano do 4 popołudniu, w wyjątkowych zaś wypadkach i o innej porze. Przy doręczaniu tymczasowych nakazów rekwizycyjnych należy stosować przepisy o doręczaniu orzeczeń. Po wydaniu tymczasowego nakazu rekwizycyjnego zainteresowanym służy prawo wniesienia sprzeciwu (reklamacji) do zarządu gminy miejskiej na piśmie lub ustnie do protokułu w ciągu dni siedmiu. Po upływie tego terminu zarząd gminy może wydać orzeczenie o zajęciu bez wysłuchania stron interesowanych. Rygor ten winien być uwidoczniony w osnowie tymczasowego nakazu rekwizycyjnego.

Termin, wskazany w ust. 3 art. 9 ustawy, zaczyna biec od dnia następującego po dniu dokonania wywiadu.

§ 8. Na listę lokali, zakwalifikowanych do zajęcia (art. 10 ustawy) wciągniete być mają te lokale, co do których orzeczenie o zajęciu upsawniło się w myśl ust. 4 art. 8 ustawy, oraz te, co do których zapadło orzeczenie władzy administracyjnej II instancji, wzgędnie Komisarza Rządu m. st. Warszawy zatwiardzające orzeczenie o zajęciu wydane przez władze I instancji. W b. dzielnicy pruskiej należy stosować postanowienia, zawarte w ostatnim ustępie art. 17 ustawy. Na listę petentów, uprawnionych do otrzymania mieszkań, mają być wciągnięte osoby, które wniosły należycie umotywowane zgłoszenia o przydzieleniu i wykazały dokumentami tytuł do otrzymania mieszkania z p. 2—5 art. 1 ustawy.

§ 9. Orzeczenie o przydzieleniu lokali na rzecz uprawnionych z p. 2 — 5 art. 1 ustawy, prócz danych wyszczególnionych w art, 12 ustawy winno zawierać, dokładne i szczegółowe oznaczenie mieszkania, w którym dokonano przydziału, wysokość opłaty pobieranej na rzecz zarządu gminy miejskiej za przydzielenie mieszkania i pouczenie o środku prawnym. Jeżeli w przydzielonem mieszkaniu znajdują się sprzęty, co do pozostawienia **których nie nastąpiło porozumienie stron, zarząd gminy** w razie nieopróżnienia lokalu w wyznaczonym terminie winien wydać stosowne zarządzenie w myśl p 2 art. 4 ustawy.

§ 10. Jeżeli osoba korzystająca z przydzielonego lokalu przestanie pełnić fnnkcje uzasadniające przydzielenie (ust. 1 art. 14 ustawy) zarząd gminy miejskiej winien orzec o tem, wyznaczając odpowiedni termin do opróżnienia mieszkania. W razie naruszenia przepisu, zawartego w ust. 2 art. 14 ustawy, jak również w razie samowolnego wtargnięcia osoby nieuprawnionej do mieszkania zarekwirowanego, zarząd gminy miejskiej, względnie urząd mieszkaniowy, zarządza natychmiastową eksmisję za pośrednictwem organów policji.

§ 11. Zarząd gminy winien wniesione na jego ręce zazalenie od orzeczeń przedłożyć niezwłocznie a najdalej do dni 10 wraz z aktami sprawy, z należytem umotywowaniem i stosownym wnioskiem instancji odwoławczej wskazanej w art. 17 ustawy.

§ 12, Orzeczenie karne (art. 20 ustawy) wydają:

1) w I instancji — starostwa, w miastach których urzędują Komisarze Rządu—ci ostatni, zaś w b. zaborze austryjackim w miastach o własnym statucie magistraty, jako władze polityczne I instancji;
2) w II instancji — województwa, w Warszawie — Ministerstwo Spraw Wewnętrznych. Zażalenia od orzeczeń karnych, wydanych przez władze administracyjne I instancji, w nosic należy na ręce tejże w terminie 7 dni, licząc od dnia następnego po dniu doręczenia.

Od karnych orzeczeń władz administracyjnych, zapadłych w II instancji odwołać się można w terminie, wskazanym w art. 20 ustawy, do właściwego sądu okręgowego. Odwołanie winno być wniesione na ręce tej władzy, która orzeczenie wydała. Grzywny, o których mowa w ust. 1 art. 20 ustawy wpływają na fundusz ubogich odnośnej gminy.

§ 13. Postanowienie ust. 3 art. 24 ustawy nie odnosi się również do osób i organizacji usuniętych z jednego i przesiedlonych do drugiego hotelu, wskutek konieczności opróżnienia lokalu dla pomieszczenia w nim przedstawicieli Rządów państw obcych, akredytowanych przy Rządzie Rzeczypospolitej Polskiej oraz cywilnych i wojskowych misji tych państw (p. 2 art. 7 ustawy).

§ 14. Odwołania od orzeczeń urzędu mieszkaniowego m. st. Warszawy, wniesione do dnia 10 maja 1922 r. włącznie mają być rozstrzygnięte, w myśl art. 25 ustawy, przez Ministerstwo Spraw Wewnętrznych.

Odwołania od orzeczeń urzędu mieszkaniowego m. st. Warszawy, wydanych na podstawie ustawy z dnia 27 listopada 1919 r. (Dz. U. R. P. № 92 poz. 498), wniesione po dniu 10 maja 1922 r., mają być rostrzygnięte przez Komisarza Rządu m. st. Warszawy w trybie, przewidzianym w art. 17 ustawy z dnia 4 kwietnia 1922 r. (Dz. U. R. P. № 33 poz. 264).

Przy rozpatrywaniu odwołań od orzeczeń I instancji, wydanych przed dniem wejścia w życie ustawy z dnia 4 kwietnia 1922 r., władza II instancji orzeka o dopuszczalności rekwizycji na podstawie postanowień ustawy z dnia 27 listopada 1919 r. a na obszarze Ziemi Wileńskiej na podstawie dekretu Naczelnego dowódcy wojsk Litwy Środkowej z dnia 27-go lipca 1921 roku № 298 w przedmiocie rekwizycji mieszkań i lokali (Dz. U. T. K. Rz. z dnia 10 sierpnia 1921 r. № 27/37).

§ 15. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Spraw Wewnętrznych
Kamieński

Minister Sprawiedliwości:
w z. *Z. Rymowicz.*

ROZPORZĄDZENIE
Rady Ministrów
z dnia 30 maja 1922 r.
o dodatkach za kierownictwo dla cywilnych urzędników państwowych.

Na zasadzie art. 11 ustawy z 13 lipca 1920 r. o uposażeniu urzędników i funkcjonarjuszów państwowych (Dz. U. R. P. Nr. 65, poz. 429) zarządza się co następuje:

§ 1. Oprócz uposażenia, ustalonego w art. 2 ustawy z 13-go lipca 1920 r. o uposażeniu urzędników i funkcjonarjuszów państwowych (Dz. U. R. P. № 65, poz. 429) i oprócz zwrotu wydatków, podlegających likwidacji urzędnikom, kierującym faktycznie składowemi jednostkami administracyjnemi, przewidzianemi w etacie organizacyjnym danej dykasterji, następujący urzędnicy pobierają dodatek funkcyjny za kierownictwo w wysokości:

	miesięcznie marek polskich
A. 1) Prezydent Ministrów	10.000
2) Minister	5.000
3) Podsekretarz Stanu	3.000
4) Wojewoda	3.000
5) Starosta, Komisar Rządu według decyzji Ministra Spraw Wewnętrznych w porozumieniu z Ministrem Skarbu	od 1.000 do 1.200

B. Niewymienieni wyżej pod A urzędnicy, zajmujący stanowiska kierownicze, a zaliczeni:

1) do II lub III stopnia służbowego	3.000
2) do IV stopnia służbowego	2.000
3) do V stopnia służbowego	1.000
4) do VI i VII stopnia służbowego	600

Spis stanowisk kierowniczych układa i uzupełnia Prezydent Ministrów w porozumieniu z Ministrem Skarbu. Przyznaje i wymierza dodatek za kierownictwo właściwy Minister lub Szef Urzędu Głównego w porozumieniu z Ministrem Skarbu.

§ 2. Urzędnik, pobierający uposażenie wyższe lub niższe od uposażenia przywiązanego do normalnego stopnia służbowego danego kierowniczego stanowiska otrzymuje dodatek za kierownictwo nie podług pobieranego uposażenia, ale podług normalnego stopnia służbowego danego kierowniczego stanowiska.

§ 3. Urzędnik uprawniony do pobierania dodatku za kierownictwo, który dla jakiegokolwiek powodu (np. wskutek choroby, delegacji urzędowej, wyjątkowego urlopu) kierownictwa dłużej, niż przez 4 miesiące faktycznie nie sprawuje traci po upływie tego czasu od pierwszego dnia najbliższego kalendarzowego miesiąca prawo do pobierania dodatku za kierownictwo, aż do ponownego objęcia czynności kierowniczych;

§ 4. Urzędnik, pełniący zastępczo lub przejściowo czynności, do których przywiązany jest dodatek za kierownictwo, o ile zastępstwo to trwało dłużej, niż sześć tygodni bez przerwy, otrzymuje przywiązany do tych czynności dodatek za kierownictwo za cały czas zastępstwa.

Dodatek za kierownictwo zastępcze wypłaca się miesięcznie zdołu, przyczem okres zastępcy, dłuższy niż dwa tygodnie, liczy się za cały miesiąc, a krótszy, za pół miesiąca.

Jeżeli zastępstwo pełni urzędnik, pobierający już dodatek za kierownictwo z innego tytułu, to za zastępstwo pobiera tylko ewentualną różnicę obu dodatków.

§ 5. Przez czas trwania wyjątkowych, wojną wywołanych, warunków ekonomicznych zmieniać się będzie wysokość dodatku funkcyjnego za kierownictwo, ustalona w § 1 niniejszego rozporządzenia w stosunku, w jakim pozostaje każdorazowy mnożnik dodatku drożyźnianego dla miejscowości klasy I do mnożnika 150 (stu pięćdziesięciu).

§ 6. Do wyjaśnienia wątpliwości, powstałych przy stosowaniu przepisów rozporządzenia niniejszego, powołany jest Prezydent Ministrów w porozumieniu z Ministrem Skarbu.

§ 7. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą obowiązującą od 1-go czerwca 1922 r.

Rozporządzenia Rady Ministrów z 4 października 1920 r. (Dz. U. R. P. № 97, poz. 638), z 30 czerwca 1921 r. (Dz. U. R. P. № 62, poz. 385) oraz z 6 października 1921 r. (Dz. U. R. P. № 88, poz. 648) tracą moc obowiązującą z dniem 1 czerwca 1922 roku.

Prezydent Ministrów:
(—) *A. Ponikowski*

Minister Skarbu
Michalski.

KRONIKA.

UBEZPIECZENIA TRANSPORTÓW

Celem usunięcia wątpliwości, wyłaniających się przy stosowaniu ustępu drugiego § rozporządzenia Ministerstwa Skarbu z dnia 2 maja 1922 roku Dz. U. Nr. 31, poz. 355 przy przeliczaniu walut obcych na marki polskie, o ile chodzi o umowy ubezpieczenia transportów, Ministerstwo Skarbu wyjaśnia, że przez wyrażenie „pobranie składki" należy rozumieć zapisanie składki do ksiąg zakładu ubezpieczeniowego, a nie pobranie jej faktyczne (fizyczne).

W konsekwencji powyższego wyjaśnienia w tych przypadkach, w których uiszczenie składki nie następuje jednocześnie z zapisaniem jej do ksiąg zakładu ubezpieczeniowego, lub w których uiszczenie składki nie następuje wcale, należy uważać za „dzień ostatni przed pobraniem składki" dzień ostatni przed zapisaniem składki do ksiąg zakładu ubezpieczeniowego, i przeliczyć waluty obce na marki polskie wedle kursu tegoż dnia.

OGŁOSZENIA.

ZAGUBIONE PASZPORTY:

Brawerman Hersz, Ogrodowa 26 4260-3
Duchnowski Bronisław, Wilcza 46 1-3
Duchnowska Antonina, Wilcza 46 2-3
Kirsz Szmul, Leszno 113 3-3
Syrkus Idesa, Zimna 5 4-3
Wendt Aleksandra, Żelazna 78 5-3
Cukierwar Szymon, Grzybowska 53 6-3
Landau Henoch, Złota 25 8-3
Swider Andzia, Miła 13 9-3
Kuran Marcjanna, Chłodna 18 71-3
Poler Berek, Miła 3 2-3
Biliński Bolesław, Klarysew 3-3
Fiszer Menachem, Leszno 27 5-3
Dratwa Josek, Bonifraterska 6 6-3
Garlińska Jadwiga-Czesława, Chłodna 58 7-3
Onuprejczyk Aleksy, Nowomiejska 24 8-3
Goldfinger Lejbuś, Gęsia 31-a 9-3
Kowalski Abram, Nowolipki 66 80-3
Krasuska Stanisława, Marszałkowska 85 1-3
Wroński Andrzej, Plac Kazim. Wielk. 3 4282-2
Osina Dwojra, Bagno 2 3-2
Mora Chaim-Hersz, Ząbkowska 35 4-2
Giers Anna, Zielna 8 9-2
Lewin Henoch, Slizka 41 93-2
Kaufman Jakób, Ogrodowa 29 4-2
Rozenkind Tauba-Estera, Twarda 15 5-2
Rozenkind Szyja, Twarda 15 6-2
Leszczyńska Marja, Marszałkowska 151 7-2
Modzelewski Józef, Parkowa 33 8-2
Grinberg Moszek-Mendel, Dzielna 9 301-2
Hajduk Klemens, Królewska 31 2-2
Brygel Mojsze, Przechodnia 3 4-2
Blochman Romana-Rachela, Ogrodowa 5 6-2
Sawicka Eugenja, Nowogrodzka 23 7-2
Kirszenberg Mordka, Białostocka 4 8-2
Kapłan Sender, Muranowska 1 9-2
Gersztensang Hersz, Kupiecka 8 10-2
Abramowicz Szyfra, Praga—Brzeska 5 1-2
Sztuczka Nuchim, Dzielna 3 4313-1
Słomka Motel-Ber, Jagiellońska 18 5-1
Lipszyc Lejb-Srul, Nowogrodzka 40 6-1
Eksner Stanisław, Slizka 45 7-1
Ajzenberg Szulim, Okopowa 18 9-1
Lewin Henoch. Sliska 41 21-1

Zgubiono dowód osobisty wydany na imię Gajewskiej Marji z synem Zdzisławem, Daniłowiczowska Nr. 10 4255-3

Zgubiono kartę demobilizacyjną, wydaną z kadry 1-go p. Strzelców Podhalańskich za Nr. 559. na imię Sohlicha Leona, Aleja 3-go Maja 7, 9, 11, Koszary Blocha 4256-3

Zgubiono paszport i kartę demobilizacyjną na imię Mrówka Józefa, Pl. Kazim. Wielkiego 10 4257-3

Zgubiono kartę zwolnienia wydaną przez P. K. U. w Warszawie na imię Lokajskiego Stefana, Wronia 19 4258-3

Zgubiono kartę demobilizacyjną na imię Berenholc Abrama, Pańska Nr. 23 4259-3

Skradziono legitymację oficerską 52 p. p. Strzelców Kresowych, zatwierdzoną przez 5 p. Legjonów, i kartę zwolnienia na imię porucznika Bobrzeckiego Kamila, Żórawia Nr. 41 4267-3

Zgubiono paszport zagraniczny wydany przez Komisarjat Rządu Nr. 1857 na imię Sztajnsberg Marjana, Złota 40 4270-3

Zgubiono paszport na imię Dang Hersza-Berka i № tragarski 543, Grzybowska 57 4174-3

Zgubiono kartę zwolnienia rocznika1897 na imię Nizwantowskiego Stefana, Mostowa 20 4285-2

Skradziono kartę zwolnienia 5 p. Legjonów na imię Matuszewskiego Witalisa, Wspólna 9 4286-2

Zgubiono kartę demobilizacyjną na imię Kleszko Bolesława, Nowowiejska 16 4287-2

Skradziono kartę regestracyjną 77744/5 i dokument podróży wydany w Baranowiczach na imię Szymanowskiej Heleny, Powązki 4288-2

Skradziono paszport, kartę powołania i kartę regestracyjną na imię Aronowicz Mordki, Bonifraterska 6/6, i 7 weksli 1) I. Katz na sumę 67,000 mk płatny 13-VII b. r. 2) I. Katz na 64,000 mk. płatny 16-VIII b. r., 3) J. Rafalski na 30,000 mk. płatny 15-VII b. r., 4) D. Blatt na 74500 mk. płatny 10-VIII b. r., 5) M. Grünberg na 15,000 mk. płatny 8-VIII b. r., 6) M. Grünberg na 20,000 mk. płatny 23-VIII b. r., 7) P. Bąk na 100,000 mk. płatny 31-VIII b. r. 4290-2

Skradziono paszport zagraniczny wydany przez Komisarjat Rządu 18-I 1922 r. na imię Siemiatyckiego Henocha, Wilcza 29 4291-2

Skradziono paszport, bilet na broń i kontrakt na prawo polowania, na imię Kuczyńskiego Jana, Leszno 32, Zakład Pogrzebowy 4292-2

Zgubiono paszport i kartę zwolnienia na imię Jasińskiego Henryka Wilcza 54a 4299-2

Skradziono paszport zagraniczny wydany przez Starostwo w Ostrogu na imię Wojewódzkiego-Habdank Konstantego, Aleje Jerozolimskie 4 4300-2

Zgubiono kartę demobilizacyjną na imię Brunatek Stanisława, Sienna 72 4303-2

Zgubiono kartę demobilizacyjną i metrykę urodzenia 1895 r. na imię Berman Enocha, Ogrodowa 49 4305-2

Zgubiono kartę demobilizacyjną na imię Mielczarka Franciszka, Stawki 71 4312-1

Skradziono paszport na imię Krowińskiego Jana i bilet jazdy platformą № 1768, Praga—Targowa 71 4314-1

Zgubiono kartę powołania na imię Rozenberga Tobiasza, Złota 63 4318-1

Skradziono paszport, kartę demobilizacyjną i zaświadczenie z gminy na imię Makowskiego Konstantego. wieś Medecin, gm. Strachówka, powiat Radzymiński 4320-1

Redaktor *J. Plewiński.*

Drukarnia F. Szczepańskiego i S-ki, Senatorska 38-40, tel. 66-60.